

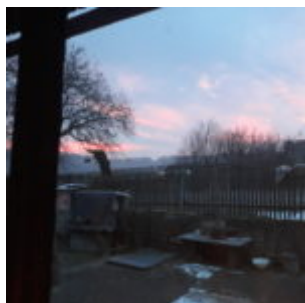
V sobotu ráno!

Páč v pátek jsme sice nedělali nic stavebního, ale nějak jsme oba byli uondaný jak kořata a tak jsme večer odpadli do pelechu relativně brzo. Jáááá, chápejte jáá, starej ponocnej sem to zalomila v desítku??? A to jako totálně? No a tím pádem jsem byla vzhůru ne na Pražáka, ale dříf než slepice! Ale! Ne dříf, než Brtník. Ten už hospodařil v kůchni. Slyšela jsem tentokrát, jak zatápí a vaří čaj. Byla ještě skorotma, nebo spíš hodnětma a tak to bylo takový příjemný. Slyšet přes dveře, kdy sklem prosvítala lampička, jak praská v kamnech. “Hmm, hmm, hmmm, tak fstávat děfčico, půjde se dneska hromadně ven.”, nabádala jsem se. A hlasitě volala z postele “Halooo!” Aby bylo jasný, že jsem vzhůru, tak aby mi neutekli. Můj muž mě přišel mile doprobudit a pak na mě poslal psy ☐ ☐ . To jste vzhůru natošup, to je vám jasný ☐ ☐

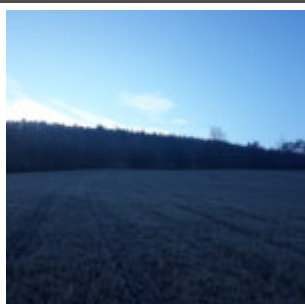
Chvíli jsem se motala prostorem, jak je mým ranním zvykem, ale podařilo se mi nastartovat se docela rychle. Aby mi to šlo ešče líp, přidal se k ohaříkům i Moures, kterýho do tý doby držel Brtník v kůchni. Jak jsem se posléze při venčení dozvěděla, dostal chvíli před tím školeníčko pro změnu on od Tali. Byl nějak moc drzým a tak mu trochu důrazněji srovnala brčka ☐ ☐ . Ale všechno v rámci slušnýho chování. Sice to prý vypadalo tak, že bych řvala jak prokopnutá, ale opravdu všechno v mezích. Jsem ráda. Za to, že jsem teda u toho nebyla, ale hlavně za to, že to Tali takhle udělala. Víím, že umí bezpečně srovnat psa (stejně jako Rumíček) a nezkříví ani chlup. U kočky bych o tom ani neuvažovala, bála bych se, že ho přepůlí. Nu ale.... ukázala, že se umí ovládat a že snad, snad, nebere toho malýho poděsa jako kořist.

Před odchodem jsem dokonce stihla sníst i jablko. Pak jsem hópla do gumáčků a šlo se ven. Byyyloooo nááádherně. A já nebudu mluvit, nechám moje neumětelský fotky, ať vás provedou. Věřím, že i přes svou nedokonalost, to udělají líp, než moje grafomanský výlevy ☐ ☐ .

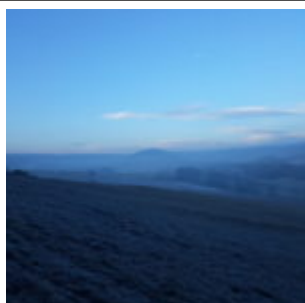
Sem se hecla!

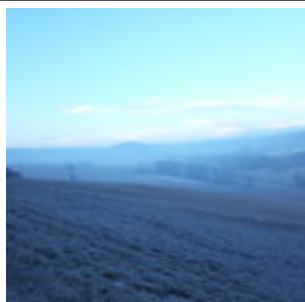
Když vstanete a za okny jsou mrazivý červánky

svítá

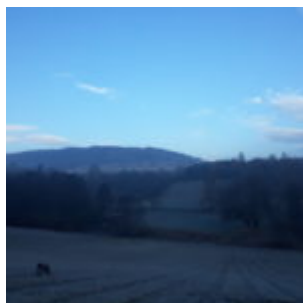

rozednívá se

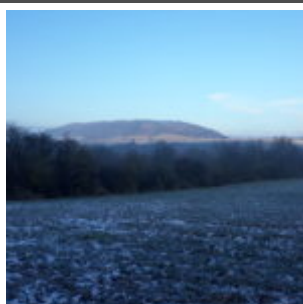

Mrazivá mlha na pastvinách

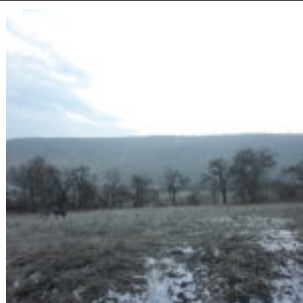
Sem se hecla!

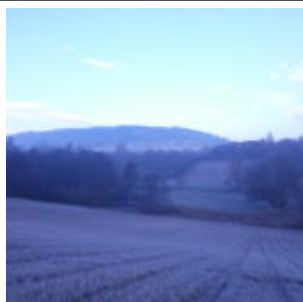
To je ráno!

Už je vidět líp

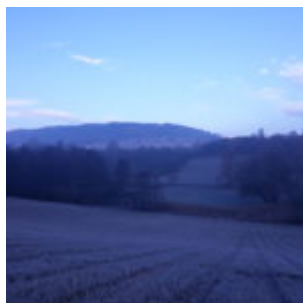

Já to tady fšude miluju!

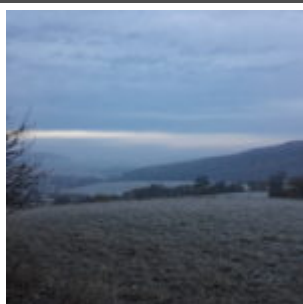

No nemůžete to tady nemilovat

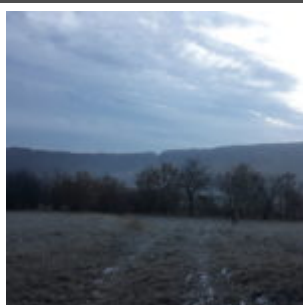
Sem se hecla!

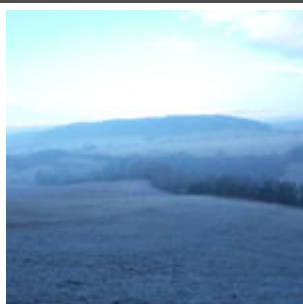
Jen si stoupnete, rozhlédnete se a spokojeně decháte. Víc není potřeba

Louky a pastviny všude kolem vás

Loukama a mrazivým ránem

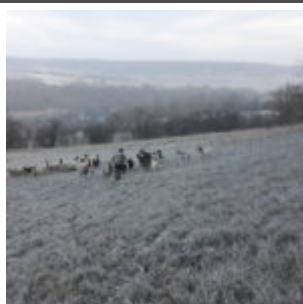

Tali míří do mlhy

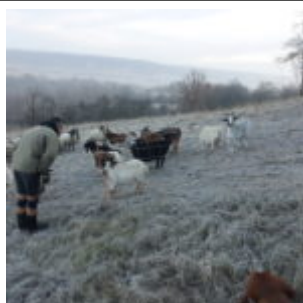
Sem se hecla!

Jako stará pohlednice

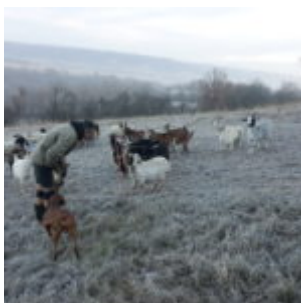
Pasáček koz ☐

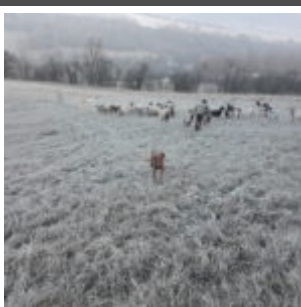
Dobřej pani kozo.

Hele nechod' k nim, pániku, voni kopou!

Nechod' tam, nechood' táám!

Voon deee za nimaal!

a já jen dodám, že to byla supr procházka a že jsme si ji fšící moc užili. Po návratu nás už na zahradě čekal zase Moures, kterej mi dělal dokonce estetický dozor při vánočním zdobení. A díky tomu už předtím zmíněnému pokladu jsem si to zdobení užila strašlivě moc, moc, moc. Na půdě totiž byly i krabice s vánočními ozdobami. Není jich mnoho, ale vystačilo to dokonce i na ozdobení květináče, kterej jsem umístila před zahradu vedle vjezdu. Na roh plotu, aby fšící, hned jak vjedou do vesnice viděli, že VÁÁÁNOČKY UŽ ZAČALYYY!! No ale víte co jsem tam objevila ještě??Jáá měla takovou radost. No až takovou, že jsem si teď uvědomila, že jsem vám to nevyfotila ☹. A to sem teda Kuba Kubikula, páč tam v krabici na mě čekaly tři dárky!! Jednak takovej ten svítící svícínek bílej, tak to jsem se hnedle zaradovala a nainstalovala ho do okna v ložnici. Pak ale se mi zaseknu dech podruhý, to když jsem objevila staříčkový světýlka! Nemám moc ráda barevný, preferuju teplý bílý světýlka, ale tooohle jsou kouzelný a půvabný a roztomilý zasněžený barevný šištičky, starý jako pan Metuzalém! Jedidííí ty sou. Tak jsem je hnedle taky zavěsila do okna, který směřuje z ložnice k brance, ať nám to pěkně útulně svítí. Nejsou to žádný dryjáčnický světýlka, jsou pěkně decentní. A poslední obří radost mi udělala krabice kde bylo.....andělský zvonění!! Starší ešče než pan Metuzalém! JOooooo říčela sem nadšením a hnala se za Brtníkem,

Sem se hecla!

kterýmu jsem asi před týdnem říkala, že bych to moc chtěla, že to je věc ve který je skovaný celýýý moje dětství! A tetkon, tetkooooon ho mááám! Sem šťastlivá! Stejně jako venku na těch pastvinách a děkovala jsem v duchu staříčké paní, že tyhle poklady na půdě uchovala a taky našemu rozhodnutí, vyklidit si půdu sami. O tohle všechno by svět přišel! Možná by sice Brtník nepřišel o uši, páč bych tak nekřičela, ale von mě zná. A ač v tom neshledává nic pěknýho, když to cinká, tak to občas kvůlivá mě vydrží. Tak a já se můžu pochlubit, jak jsem to u nás v Domečku v provizoriu docela zútulnila, nebo ne? ☐

Na studni

Na stolečku

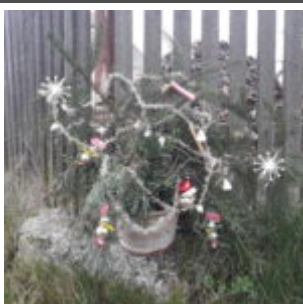

U vchodových dveří

Sem se hecla!

Před oknem /koukám, že mi omdlela svíčka ☹ /

Před vjezdem (všimněte si, že jsem přežila i růžovou! ☹)